

ביום ג' חל ראש חודש אלול, חודש ההכנה ל"ימים-הנוראים". ואיתו מתחילים בקהילות המזרח, בדשכמה מוקדמת לאמירת "סליחות" - תחנונים לרחמי-האל. בעדות-אשכנז, נהוג לאמור "סליחות" רק בשבוע האחרון של חודש אלול.

העיר הקודש והמחוזות

היו לחרפה ולבזות.

וכל מחמדיה (*) טבועות וגנוזות

ואין שיור רק התורה הזאת.

ושוב ברחמים על שארית ישראל

והושיענו למען שמך.

גואל חזק למענך פדנו

ראה כי אזלת ידנו.

שור, כי אבדו חסידינו

ומפגיע אין בעדנו.

והשב אהלי יעקב

והושיענו למען שמך.

ברית אבות ואמהות והשבטים

רחמך וחסדיך זכור ברבות עתים.

יה, זכור למוכים ונמרטים

ועליך כל היום נשחטים.

ושוב ברחמים על שארית ישראל

והושיענו למען שמך.

דורש דמים דון דיננו,

השב שבעתים אל חיק מענינו.

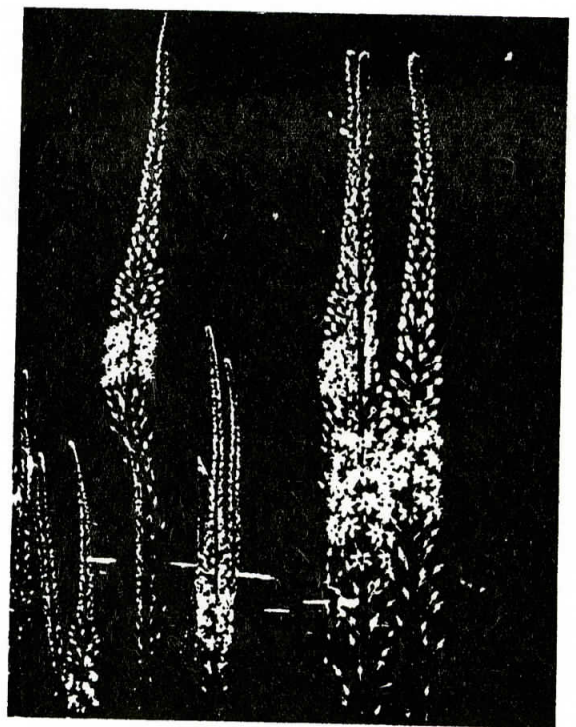
חינם נמכרנו ולא בכסף קננו

זקוף בית מקדשך השמם לעינינו.

והשב אהלי יעקב

והושיענו למען שמך.

(רבנו גרשום, מאור הגולה, ב"ר יהודה, חזק)

תפרחות של קצב מצוי

מזל טוב... מזל טוב

ימי הולדת

7.8. אודליה פרחי
(נכדה - וטרמן)

8.8. מאור פרידמן
נדב אדלשטיין

9.8. ענבל פרלסון

10.8. קרול שרק
נחמן כ"ץ
שני הוניג
(נכדה - לוי)

11.8. שילה בן-יהודה
שרון בן-יהודה־סוקול
מיכל המרשלג
צובר ביט

12.8. נתן בן-אבי
קולין פרימוסט
תמר יעקוב
אד טלברג
דני פרידלנדר

13.8. אילנה וולר
גילה דוארי
טוטסי עמר

#####

ימי נישואין

7.8. צ'יבי & אידו סלע

10.8. בטי & יצחק עדר
אילנה & רפי פרנק

11.8. תבחה & קרא ברודי

12.8. עדינה & שאול איסטון

#####

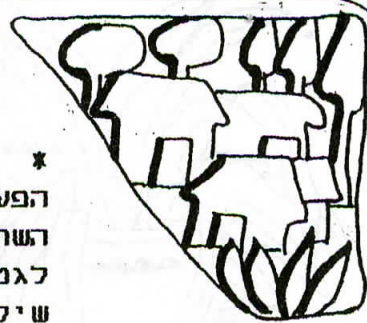

מזל טוב - נולדה בת - נכדה - נינה

ברכות חמות:
להורים: גבי ורענן
לדיני ט', יוהנה, איזק וג'יין
כמובן לסבתא-דבתא הגדולה - גב' קליר נאי
ולכל המשפחה

מה נשמע?

* שוב ילדינו בכותרות, והפעם כמו ברוב הפעמים, בשחייה. קבוצה לא קטנה של ילדים השתתפו במוקדמות לאליפות הארץ וחלקם עלו לגמר במשחים שונים לגילאי 10-13: שילו איילון, רתם איילון, שלו נמנוב ורועי אדלשטיין. כל הכבוד! ובהצלחה בגמר.

* בשעה טובה, לאחר 40 שנה, יצחק עדר קבע מזוזות בכניסות לבתי-הילדים בגיל-הדרך. מוטב מאוחר מאשר...

* לענבל פרלסון שהשתחררה בימים אלה מצה"ל נאחל הצלחה בחיים האזרחיים.

* ברוכים הבאים לאפרוחים החדשים שהגיעו ללול. אם רק הייתם יודעים מה מחכה לכם...!

* ברוכים הבאים גם למשפחה חדשה שהגיעה אלינו ומשתכנת בבית מש' וויטהם (ברוס) והם יעל, שבתאי והבת הקטנה עדי. אפשר להגיד "קליטה נעימה"?

* בתחילת השבוע נפרדנו מג'רמי לטובת לימודי הקרימנולוגיה בארה"ב. הוא הבטיח לבוא לפחות פעמיים בשנה. אז ג'רמי, המון הצלחה ואל תשכח אותנו פה.

* ולמי שלא יודע, דליה בוסקילה סיימה את לימודי האחיות ורק מחכה עכשיו למבחן הממשלתי. תתחדשי עם המקצוע החדש ובהצלחה במבחן.

* השבוע הצטרף לסככת המצילים מציל חדש מכוחותינו, והלא הוא הרולד וואלך. מזל טוב ובהצלחה.

* ששון עבר ניתוח-גב בחיפה השבוע. אז החלמה מהירה ותחזור להתהלך מהר.

* פעילות עניפה ממשיכה בביה"ס ובשבוע הבא, בניצוחם של יעלי זיו והנעורים, ייצאו הילדים לשבוע מחנון. בשבוע שלאחרי זה הם יהנו משבוע "מים", שהוכן ע"י דודיק ומעין. איזה כיף.

* ביום ראשון ילדי כיתה ו' עוברים לנעורון. בהצלחה לכולם.

* איך אפשר בלי לציין את עבודתם של ילדי התלתון הצעיר השבוע בכל מיני ענפים בקיבוץ? כל הכבוד לזאטוטים שקמים בבוקר להתלבש בכגדי-עבודה ונעלי-עבודה, דרוכים ומוכנים ליום עבודה קשה.

* בזמן האחרון הקיבוץ פשוט "הומה" מאורחים. ברוכים הבאים לכל אלה שהגיעו עם המשפחות מחו"ל. ממש כיף לראות את כולם עם הילדים. גם לאלה שהגיעו "מהארץ" ברוכים הבאים.

* השבוע הסתיים הסיבוב האחרון של "חוגי-בית" בנושא "שנת-חופש". אני משערת שבקרוב נשמע או יותר נכון "נקרא" מעל דפי המזכירות על תוצאות השיחות והמסקנות. תודה לכל אלה שאירחו חוגים אלה בבתיהם.

המשך בעמ'...

* בחודשים האחרונים יש תופעה, שאתה קם בבוקר ורואה פרה על הדשא שלך. הן גם אוהבות ללכת (במיוחד בשעות הערב המאוחרות) ל-פיבר-פיו ולאכול מכל הבא לפה. מי יודע, אולי הן פרות עם מיגרנות ובאו לקבל הקלה קלה... בכל מקרה השבוע הגיעה משטרה והפרות נשלחו לבתיהן. נקווה שהן תעזובנה את הדשאים שלנו.

* אם קראתם את ה"דף-הירוק" השבוע, אולי נתקלתם בכתבה על "כניית בתיים חדשים בקבוץ" בגודל של 109 מ"ר, ויש מסכנים שעדיין גרים ב-80 מ"ר. יש קיבוצים שממש סובלים.

זהו להפעם.

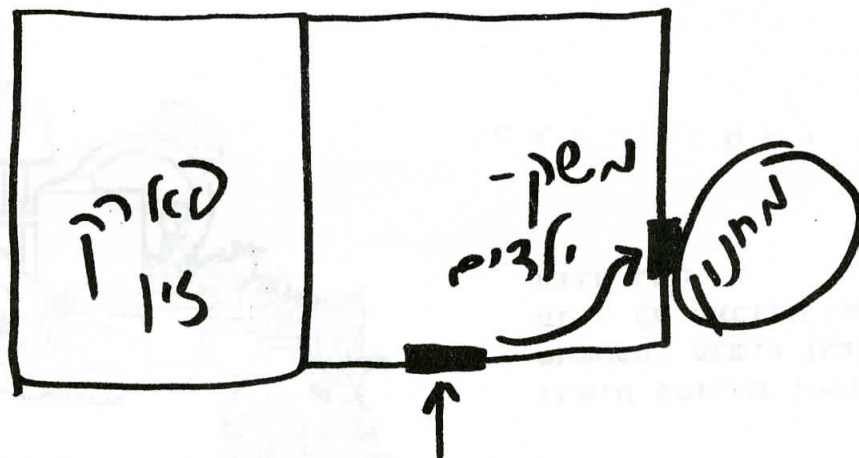
לכל הנוסעים - נסיעה טובה

לכל הבאים - ברוכים הבאים

לכל הלא מרגישים כל-כך טוב - החלמה מהירה

ולכולם שבת שלום

דינה בידק

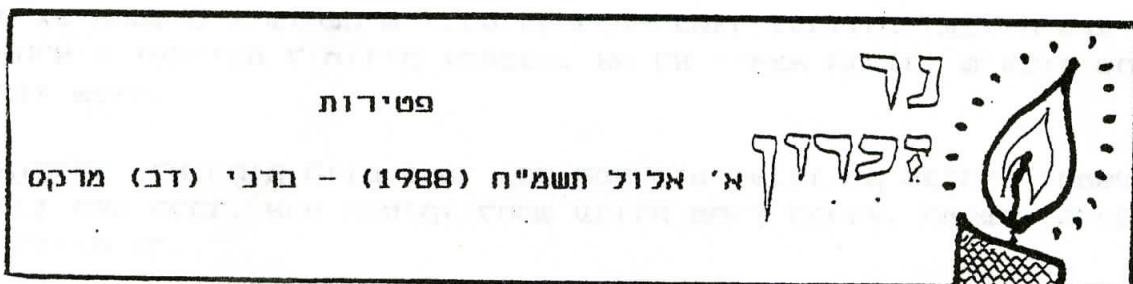

בימים א'-ה' 7-11.8 - יתקיים - **מח נון !**

אנו מבקשים מהציבור לקבל בהבנה:
רעש, צעקות, קריאות והמולה.
אתם מוזמנים גם לבוא ולבקר אותנו.

יעלי זיו

תודה ולהתראות

חליל הקסם

הערב - 5.8.94 - באולם 'דדו' בשעה 21.15

הכניסה רק עם כרטיסים.

כרטיס לחבר - מסובסד ע"י ו' התרבות - 5 ש"ח

אורחים יחוייבו במחיר המלא - 10 ש"ח.

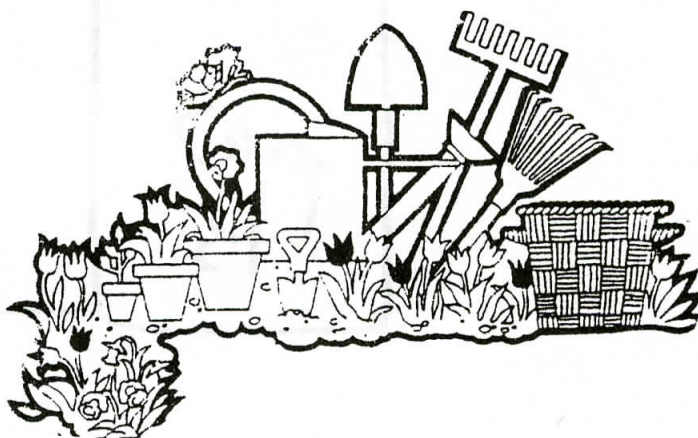
לילדי כפר הנשיא בלבד - הפתעה

היום בשעה 00.07.1 באולם - קטע מ"חליל הקסם", כולל הסבר על התפעול.

אורך המופע - חצי שעה.

לדני נמלי

תודה רבה לך
עבור כל העבודה המאומצת
שרשקעת. עכשיו חצר המשק
נראית מסודרת ומטופחת.

נודמן אנגלסברג

... - - - SOS ... - - -

מספר החברים שעובדים במפעל-הבונים הולך ופוחת. התוצאה תהיה שתוך זמן קצר הקבוץ יקבל פחות כסף (משכורת חברים שעובדים בו) וזה יתבטא בתקציבי הקיום של כל אחד באופן דרסטי.

כרגע מחפשים איש/אשה שייכנס למחלקת-רנטגן לעבודה. העבודה מעניינת, אחראית ומחייבת לימודים והסמכה. אם לא יימצא חבר(ה) שיעבוד שם, יופיע עוד שכיר.

אזהרה: לא רחוק היום כאשר בכל המחלקות יעבדו רק שכירים והמפעל יסתייך לנו בשם בלבד. אנא הפסיקו לחפש עבודה מחוץ לקבוץ. המפעל ופרנסת הקבוץ תלויים בכך.

נכון לעכשיו

חדשות טובות:

לא כל אחד שנכנס אלי למשרד בא עם סיפור מכביד/ עצוב/ מדכא/ מרגיז (מחק את המיותר). לפעמים נכנס אלי מישו והשיחה אתו מעלה חיוך/ מחממת את הלב/ משמחת (לא למחוק כלום, אין פה שום דבר מיותר). למשל, בוב ויניו דואג מפעם לפעם להביא אלי סיפור נחמד, על רוח ההתנדבות שעדיין מפעמת בקרבנו- מישו שעשה משהו, פשוט כי היה צריך, למרות שזה לא היה תורו, או לא היה תפקידו, או אף אחד לא אמר לו לעשות זאת. דרך אגב, בוב, מזמן כבר לא היה לך סיפור כזה, אני לא מאמינה שכבר נגמרו סיפורי ההתנדבות אצלנו.

אתמול היה מין יום כזה שבו היו שתי שיחות משמחות מאד. חבר אחד (ובינתיים אני עדיין לא מספרת מי) בא להודיע לי שהוא עומד להתחתן, וזה היה משמח מאד. אחר כך בא אלי עמוס ניצן (מותר לי לגלות) ולא זו בלבד שהוא אמר לי שהוא רוצה להתקבל לחברות, אלא גם השיחה עמו, על איך הוא רואה את הקיבוץ ואת השתלבותו בו, היתה מעודדת מאד, שיחה עם בחור צעיר אשר רואה את עצמו כממשיך בדרך הקיבוץ, ויחד עם זה יש לו גם זוויות ראייה מרעננות וחדשניות. בקלפי הקרובה, עמוס, אני בטוחה שתקבל כחבר בכפר הנשיא.

ברוכים הבאים:

כשמדברים על השכרת דירות, ישנו שלב אנונימי, שלב טכני, שלב של ניסוח חוזים כלליים, דיון על מחירים, החלטה על איזו דירה וכו'. אבל חלק גדול מההכנה היא כבר בקשר עם האנשים המיועדים לשכור אצלנו דירה. ואחר כך מגיע היום, והסעיף של "תושבים" הופך להיות משפחה שמגיעה הנה, שיש לה ילדים המשתלבים בבתי הילדים שלנו, הם מקבלים תא במחסן הבגדים, תא דואר, הם מתחילים להגיע לחדר האוכל, למרכולית, ובהמשך הזמן גם להשתלב בחיי התרבות (שלא לדבר על תורנויות).

זאת ההזדמנות לאמר "ברוכים הבאים" לשבתאי ויעל מיכל (מיכל זה שם המשפחה), ולבתם עדי התינוקת החמודה, שמתעוררת משינה בחיוך מקסים. שבתאי, מנהל ארקיע במחניים, ויעל מורה לגיאוגרפיה בבית-הספר אורט בחצור. משפחת מיכל כבר מתגוררת אצלנו (הדירה של ברוס ובתיה, לשעבר).

ו"ברוכים הבאים" למשפחת ליכטמן: דן - סא"ל עם כומתה אדומה, משרת ברמה. בוקי - הרל"שית של שלום רובין, מנהל הרשות לפיתוח הגליל, ולבנות שלהן (גם כן חמודות מאד אם כי עדיין לא ראיתי אותן כשהן מתעוררות מהשינה): נופר וירדן, שתיהן תהיינה בגני הילדים שלנו. משפחת ליכטמן התקשרה אלינו כבר לפני למעלה מחצי שנה וכל הזמן התעקשו לא לוותר על האופציה של כפר-הנשיא, למרות שבמשך חדשים רבים לא יכולתי להבטיח להם שנאשר את ההתקשרות ושתהיה דירה. הם התאהבו בכפר הנשיא ממבט ראשון, ואני בטוחה שהם לא יתאכזבו. משפחת ליכטמן תגור בדירה של מש' צובר.

כל יום אני מקבלת לפחות שיחת טלפון אחת ובה בקשה לשכור דירה למגורים אצלנו. לו הייתי עונה בחיוב לכל בקשה כזאת כבר הייתי משכירה כאן 100 דירות. מדוע אכן איננו עושים זאת? א. כי אין לנו דירות פנויות, ב. כי לא קבלנו החלטות (וצריך לדון בשאלה) כמה ואיזה תושבים אנחנו רוצים לקלוט כאן, וג. מפני שבעצם אין לנו מי שיטפל בנושא התושבים, וכל זמן שעיקר התיאום וכו' מוטל עלי, אין לי האפשרות להתמסר לזה כמו שצריך.

למה לא מתקינים את הכסאות באולם דדו: מבלי להכנס ליותר מדי פרטים (כפי שעשיתי

נכון לעכשיו

בשיחותי עם רות נאי ועם הלין עוד ביום בו הופיעו כמה משפטים מיותרים ב"דברי" לפני שבוע, אני רוצה להבהיר כמה הבהרות:

מבחינה תקציבית עומדות עדיין ההכנסות מימי המוזיקה שהתקיימו אצלנו לפני שנה לרשות שיפורים באולם דדו. זאת החלטת המזכירות, שקבלה אשרור מחדש לקראת שנת התקציב הזאת. עם זאת, יש כרגע קשיים תזרימיים. פשוט, לא כל מה שהחלטנו לבצע, ניתן לבצע כרגע. זאת הסיבה שעכבנו גם את רכישת הסטימר החדש למטבח, על אף החלטת המזכירות בנדון, ולמרות שסומנו לשם כך מקורות בתקציב.

אני מקווה שזה מצב חולף, אך ייתכן שיתברר שהקשיים ממושכים יותר, ואז נצטרך לדון במזכירות על הצעדים הבאים. ובינתיים אני רוצה שיהיה ברור, שהעיכוב בהשקעה נבע לא רק מהקשיים בתזרים, אלא גם מפני שהצעת המחיר האחרונה שהוגשה לפעולה זו עלתה ב-50% על התקציב (ולא כללה הוצאות בלתי צפויות מראש, שהן בדרך כלל מוסיפות עוד 10%).

אז אי אפשר להאשים את המוסדות (לא כל כך ברור למי הכוונה) שהם מזלזלים בתרבות בכפר הנשיא. ואני בטוחה שצלילים אלה לא יפריעו לצלילים הנפלאים של מוצארט שיושמעו הערב באולם דדו.

ברכת הדרך לכתת סיני:

פעם, על פי מה שלמדנו מהמסורת היהודית בת אלפי שנים, האמנו שגיל 13 הוא גיל המעבר מילדות לבגרות. אחר כך למדנו שבדרך מילדות לבגרות יש גיל ההתבגרות, נעורים, עלומים, ועוד כמה שמות שהפסיכולוגיה ההתפתחותית המציאה כדי לתאר את התארכות המעבר הזה מילדות לבגרות. אחר כך קבענו מין ציון דרך שהוא גיל 28, סוף מסלול בנים, שאז מתקבלים לחברות (או עוזבים), אבל גם לזה כבר יצרנו כמה יוצאים מן הכלל, ובכך הארכנו את המסלול.

בתוך זה יש תקופה חשובה בתהליך ההתבגרות, שקוראים לה שנת שרות והשרות בצ.ה.ל., ולפרק הזה מגיעים עכשיו בני כתת סיני, ומה שאני רוצה לאמר להם עכשיו: תודה על ההצגה של יום ו' האחרון, והצלחה בדרככם בהמשך. ומי יודע, אולי חוץ מהאופציה של לחדש את מנסורה ומהאופציה של ללכת הרחק מכאן, אולי יש עוד אופציה, למשל האופציה שכתבתי עליה בראשית דברי כשדברתי על הצטרפות בן-קיבוץ לחברות. אולי נמצא דרך חדשה, אתם ואנחנו ביחד. אבל בינתיים - חזרו אלינו בריאים ושלמים מהדרך החדשה אותה אתם מתחילים עכשיו.

בית ראשון במולדת:

משפחות יוצאות, ומשפחות חדשות מגיעות, ואנחנו כבר מנוסים וותיקים בנושא של קליטת עולים דוברי רוסית. אחר כך הם כבר לומדים עברית, ונולדים להם ילדים צברים, ולאט לאט, בלי הרבה רעשים מיותרים, בעבודה מסורה של כמה אנשים (ובעיקר שרה דבולט), של משפחות מאמצות, של מטפלות ומחנכים בבתי הילדים, של הילדים עצמם, אנו עושים את חלקנו במפעל קליטת העלייה של שנות ה-90. בשבוע שעבר התקיימה כאן ישיבה עם המנהלים הגדולים של בית ראשון במולדת (אחד מהם חבר מחניים, השני חבר יפתח, ויחד עם חברה מנאות מרדכי וחבר מכפר הנשיא הרגשנו ממש בבית...). בישיבה צויין לשבח חלקה של כפר הנשיא במפעל. דברנו על קשיים בדרך. דברנו על כך שבתי הילדים שלנו מלאים ולכן כושר הקליטה שלנו מוגבל. הבטיחו לנו מזגנים לקרוונים והצביעו גם על אפשרות לקבל תקציבים לשיפוץ בתים אם נתחייב לשכן בהם עולים לתקופה של 3 שנים. חומר למחשבה.

וכל זה - נכון רק לעכשיו.

תמ

בינינו לבין עצמנו

מה הם אומרים, הצעירים האלה.

בכמה הזדמנויות בזמן האחרון נסענו עם צעירים ותוך כדי שיחה שמענו את הדברים הבאים, שהם, להפתעתנו, פחות או יותר מהווים מכנה משותף לכל בני שיחינו. בערך כך התנהלו השיחות:-

- מה שאני רוצה מן הקיבוץ מסתכם בכמה דברים בסיסיים: שהקיבוץ ימשיך לדאוג לכל נושא הסיעוד והבריאות, כמו שהוא עושה היום; שיבטיח חינוך טוב לילדי ולכל הילדים; שנמשיך לשמור על האווירה החברתית המאפיינת את כפר הנשיא, ושהחברים יהיו שותפים מלאים בכל המתרחש. חוץ מזה אני. עד הפרטה.

- אם אתה בעד הפרטה, שתגרום בסופו של דבר שכל אחד ידאג יותר לעצמו ופחות לכלל, איך תבטיח שהדברים שצינת ימשיכו להתקיים?

- איך זה מפריע? אני לא מבין אותך.

- שמעתי חבר, לאו דווקא מבין הצעירים, שהתרעם על זה שעל X אנחנו מוציאים הון תועפות בבריאות וכל אחד יודע ש-X הוא אחד הפדלאות של הקיבוץ. אותו מקטר גם לא שכח לציין שאנחנו מבזבזים כסף רב על חינוך מיוחד לילדי Y ו-Z שתרומתם לחברה שואפת לאפס. שאלתי אותו אם הוא בטוח שהוא בבוא העת לא יזדקק חלילה ל"ביזבוז כסף" בטיפול בריאותי, או האם מישוהו יכול להבטיח שילדיו כולם יהיו גאונים.

- ומה הוא ענה?

- הוא לא התיחס. הוא כל כך מכור להפרטה, כל כך מתעלם מן העקרון הבסיסי של קיבוץ - "מכל אחד לפי יכולתו ולכל אחד לפי צרכיו", שזה פשוט לא חדר למוחו.

- לדרגה זו לא הגעתי. אני לא רוצה שההפרטה תיגע בחינוך ובבריאות, אבל מה זה משנה, למשל, אם יש לי או לאחרים אוטו פרטי?

- מישוהו בתק"ם עשה חשבון שעלות אוטו בשנה מתקרבת ל-10,000 ש"ח. מי שחי מתקציב הקיבוץ יכול להרשות הוצאה כזאת? אני יודע שיש כאלה שנהנים מ"צ'ופארים" מן החוץ, אך ברגע שיש לך הגזמות כאלו, גם החינוך והבריאות בסכנה. נתאר לעצמנו שיש חבר שעובד בחוץ, שמביא משכורת שמסתכמת ב-10,000

ש"ח בחודש. יום אחד הוא או האישה שחיה איתו יגידו: 'אנחנו פריירים. אנחנו תורמים מעל ומעבר, ומקבלים כמו כל הפדלאות האלו, עם בעיות החינוך המיוחד והבריאות. סוף. סוף הקיבוץ. או שאתה קיבוצניק או שאתה חי עם האולקוס והמשכנתא.

איך לחסל חדר אוכל קיבוצי בעזרת כרטיס מגנטי

עוד מעט תוצג בפנינו תוכנית שינוי לשיפור אבולוציה טבעית... של הפעלת אזור חדר האוכל בעזרת כרטיס מגנטי רב-שימושי. מבשרי הקידמה ישכנעו אותנו בעובדות וסטטיסטיקה, באותות ובמופתים שצעד זה הוא מה שנחוץ כדי שכל אחד יגיע על סיפוקו הגסטרונומי. ומה יספרו לנו?

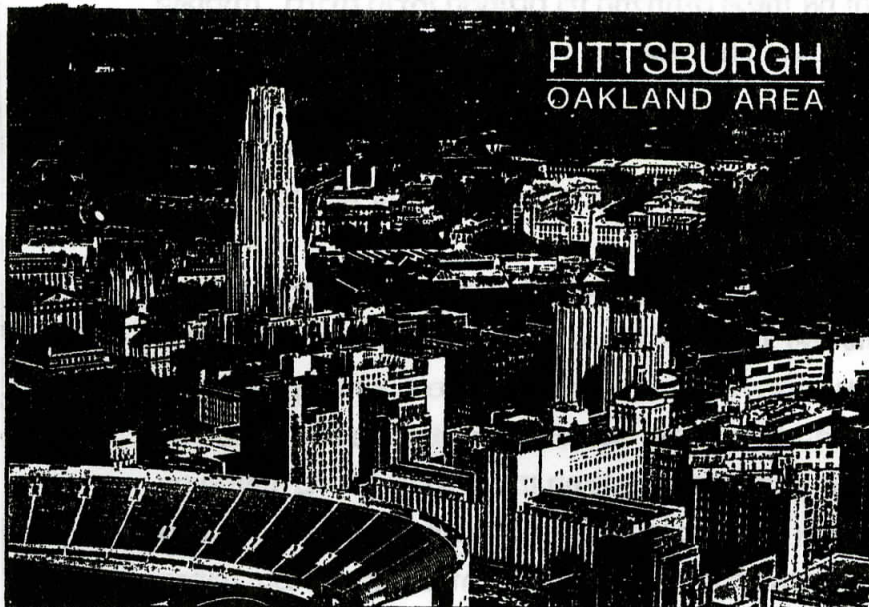
היתה ועדה למשלחת משלנו שביקרה בקיבוץ שפיים, שבו נהוגה שיטת הכרטיס המגנטי ושם כולם מרוצים מן השיטה, פרט לחבר ותיק אחד, שמרשים לו להמשיך בדרכו הסודרת, מתוך התחשבות בשגיון זקן ומחווה לשריד העבר. והתוצאה: חסכון של 40% מתקציב הכלכלה הקודם. 40%! איך אפשר להתעלם מזה?! חלק מן הסכום הנחסך אפשר להשקיע ב"צ'ופארים" גסטרונומיים - תות שדה ושמנת, מפות שולחן נקיות כל יום, מבחר מנות כמו במסעדות היוקרתיות. כל מה שחלמת לקבל לסיפוק הקיבה. והפעלת השיטה, כמו שהיא פועלת בקיבוץ שפיים, תעלה לנו רק 50,000 ש"ח. מציאה של ממש. נוסף על החסכון הכספי בענף המזון אפשר להשתמש בכרטיס המגנטי להפעלת הרכב הקיבוצי (ימנע אי-רישום נסיעות אוליי), להוצאת כסף מן הכספומט שאוטוטוט חייב להחליף את התור לקבלת מזומנים; למכבסה, לספריה, למרכולית, כניסה לבריכת השחייה... נצליח להוריד את המגע בין איש לחברו למינימום. מי צריך את זה בקיבוץ של מחר?

אבל בקיבוץ שפיים השיטה מופעלת רק לגבי ארוחת צהריים, כי ארוחת בוקר וארוחת ערב לא מוגשות בחדר האוכל! ארוחת ערב כולם אוכלים בבית, וארוחת בוקר או שאוכלים בבית או במקום העבודה לכנראה ששמעו על שיטת הסנדוויץ' של אורי ש'. הנה כי כן - הגענו לחזון אחרית הימים: חברים לא ייפגשו עוד בחדר האוכל ולא באסיפה ורק יידעו שפלוני מת או שאלמוני התחתן, בעזרת הלוח האלקטרוני.

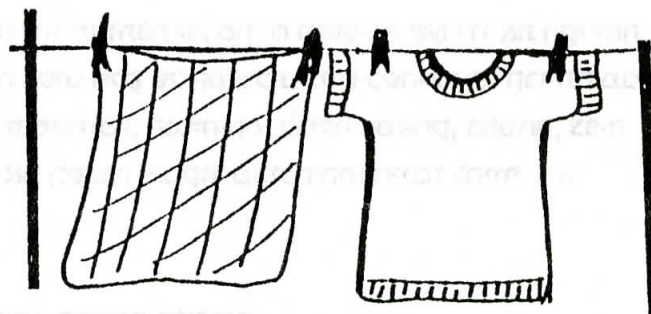
ומה בא הכרטיס המגנטי לתקן? לא דמת האוכל, שהיא פונקציה של כישוריהם של אלה שעובדים במטבח, ופתי מי שחושב שבחסכון של 40% - שחלק גדול ממנו מרכז המשק יבלע - נעסיק את השפים הטובים ביותר בארץ, וגם לא נפתור את בעייתם האמיתית של אלה שאוכלים דיאטה וצמחוני. בעייתם מחייבת מחשבה מעמיקה וחיפוש פתרון, ולא תלוי בעובדת שכירה. לא יתכן שבורגול ישמש מנה, כשה'נורמליים' אוכלים כבד ולא גולאש. היחס לחריג, שמתבטא. כבסגנון ראש ממשלתנו, במילה "זבש'ם", ילך ויחריף בעידן הכרטיס המגנטי. ומי שחולם על התוספת הניכרת לתקציב, אם רק יאכל בבית, שיימשך לחלום - התוספת כל יום תתבטא בכמה ש"חים עלובים.

קבלנו בטור זה שחברינו שממלאים תפקידים מרכזיים אינם משתפים אותנו בבעיות שהם מנסים למצא להן פתרונות. הם מוצאים פתרונות ואחרי זה מנסים להלביש אותן על בעיות אמיתיות או מדומות, בשיטת מיטת סדום. אי אפשר להשוות מצבם של קיבוצים, אלא אם הם דומים זה לזה. שפיים הוא קיבוץ עשיר וגדול, יושב על אדמות חקלאיות מצויימות בשפלת החוף, מפעיל בית הארחה גדול ופופולרי - לנסות להסיק מסקנות ממנו לגבי קיבוצנו, זה כמו לנסות להשוות בין סוס וחמור: שניהם אמנם יונקים, הולכים על ארבע, שאפשר לרכב עליהם ואפשר לקבל משניהם בעיטה. אחרי זה הדמיון מתחיל להיות רופף.

שבת שלום - א ר י ק א.

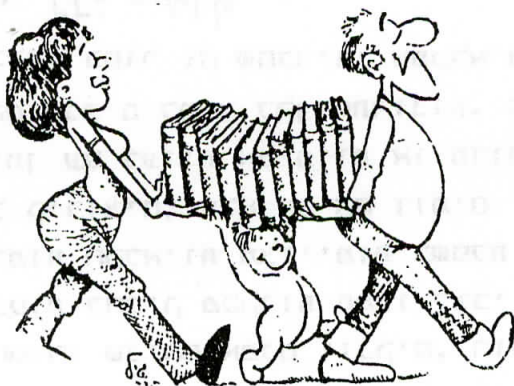
גלויה שהתקבלה מד"ר בלומנטל: לטוטסי, שושי, יפעת ודורית שלום רב. אני כבר התחלתי לעבוד וללמוד ועוד לא הספקתי להתארגן! בצד שני האיזור של הלימודים שלי. אני מקווה שאתן מסתדרות - תכתבו לי כדי לעדכן אותי. ד"ש לרות גולן לדייב ומשפחת דבולט, ולכל המטופלים ולחברים שנתנו לי להרגיש בבית בכפר-הנשיא. תשמרו על קשר ולהתראות כל טוב. BLOUMENTHAL C/O 5139 PENTON RD. REUVEN U.S.A PITTSBURGH, PA 15213

מ ה מ כ ב ס ה :

לחגיגת נזקים בלתי רצויים לבגד, אנחנו מבקשות: לפני שאתם זורקים בגד לכביסה, אנא שימו לב לתווית שעליה רשום סוג הבגד. (בדרך כלל התווית נמצאת בצד הפנימי של הבגד באזור הצווארון, צידי הבגד או בצד האחורי במכנסיים, תצאיות וכו'). האם יש הוראות כביסה מיוחדות? כגון: ניקוי-יבש, לא לייבש, לא לסחוט. אם כן, הביאו את הבגד באופן אישי אל אחת מעובדות המכבסה, מכיוון שבמיון הכללי, עם כל הרצון הטוב, אנו יכולות לפספס.

תודה
עובדות המכבסה

על ספרים וילדים

ספריית הילדים אינה מוסד חדש אצלנו. גם הספרנית הנכחית עובדת כבר לא מעט שנים (נעם הפסקות). במבנה טרומי הממוקם בין התלתונים פגשתי את יהודית ו. מוקפת ספרים חודשים שזה עתה נכנסו לספריה. תחילה ביקשתי ממנה להציג את ה"אני מאמין" שלה בנושא.

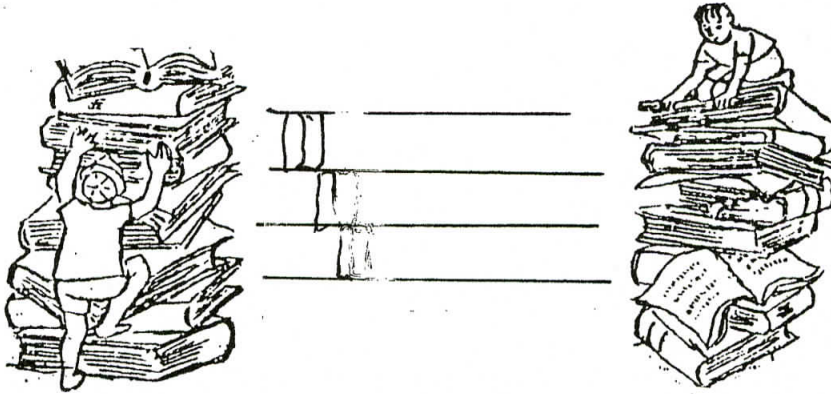
"הקריאה היא צורך בסיסי של האדם החושב. היא תורמת רבות להתפתחות הנפשית והאינטלקטואלית של הילד, שלא לדבר, על חלקה בהעשרת השפה והבנת הנקרא."

כיום כוח המשיכה של הספר הולך ונחלש בתחרות עם גורמי משיכה רבים, בעיקר, מתחום המידיה של התקשורת הקיימים בעולמם של הצעירים. דעה שונה מצאתי באחד המאמרים של אפרים סידון, הטוען שגם בעבר הקריאה הייתה מנת חלקם של יחידי סגולה. לא פעם אני שומעת גם מפי ילדים וגם מפי הורים: בשביל מה צריך לקרוא ספר, כשאפשר לראות את הסיפור בווידיאו או בטלוויזיה? התשובה בעיני מאד פשוטה סרט הוא הבעת דעה אישית של במאי, צלם, שחקן בעקבות הספר. זהו עוד פן מעניין של אומנות. אבל אין הוא יכול לבוא במקום הדיעות, המחשבות, הרגשות, והדמיון האישי של כל קורא וקורא.

כשבית-הספר היה במקום הייתה פעילות משותפת של מורים ומטפלות שעודדו את הקריאה בדרכים שונות - 'שעת קריאה' הייתה פשוט חלק של המערכת. כיום כשהילד בא הבייתה מבית הספר והוא מבלה מעט שעות במסגרת משותפת, הנטיה היא לבילוי במשחק, במנוחה, צפייה בסרט, חוגי העשרה וכו'. כדי להפוך את הספריה למקור משיכה היא חייבת להיות מאד אטרקטיבית.

לכל מי שלא מתמצא בנושא, להלן תאור הספריה הנכחית: כעת הספריה ממוקמת במבנה טרומי רעוע הניצב על מספר בלוקים. בשל דליפה בגג הוכנסו לחלל הפנימי פיגומי ברזל מסיביים המכערים את המקום. הרצפה בחלקה שוקעת. חלקים אחרים נמצאים בתזוזה ויוצרים חריצים שניתן לראות בעדם את האדמה. יש בוודאי כמה חרקים וזוחלים שמציצים בעדם לחלל הספריה ושוקלים אם כדאי להכנס ולקנות דעת. פעמים רבות פניתי למוסדות שיתנו דעתם על פתרון הבעיה. פניותי נתקלו לעיתים בחוסר תגובה, לעיתים בתשובה המקובלת אין כסף. ויש כאלה שטוענים כי המבנה אינו בטיחותי.

המצב מאוד מתסכל. מצד אחד אני וגורמי החינוך מעוניינים בספריה פעילה, מושכת ומעודדת את הילדים לקריאה; מצד שני אני פוחדת להכניס למקום קבוצה גדולה של ילדים. אני מתלבטת אם כדאי להוציא כסף לקניית ספרים חדשים, שעשויים להיפגע או מחרקים או מגשם. עסוקה בכיצד לשמור על רכוש של כארבעת אלפים ספרים (על פי הרישום יש כחמשת אלפים)?

אחד מפתרונות הביניים הוא בהבאת ספרים לתלוננים. זהו פתרון, אבל בהחלט זמני היות ואין בו תשובה לצורך של הילד לבחור בעצמו מתוך מגוון רחב. אין לי קשרים עם הילדים ואינני יודעת מה מעניין כל ילד. באיזה מצב הוא נמצא מבחינת יכולת הקריאה. אני מונעת מבעדו את ההנאה של ל"התחכך" בספרים ועוד...

האם לא די בפעילות לעידוד הקריאה שנעשית בבית הספר? "לדעתי, בית הספר עוסק בהרבה פעילויות והזמן שהוא יכול להקדיש לנושא אינו מספיק. נוסף לכך, קהילה בסדר גודל כמו זו שלנו ללא ספרית-ילדים, יש בה איזה שהיא אמירה..."

הספריה חייבת כיום להיות במקום נגיש ביותר. כדאי היה להקים אותה בסמוך לספריית המבוגרים על פי-התכנון הקיים להרחבת הספריה. חשוב לעצב אותה באופן אסטטי. לצייד אותה במכשירים טכנולוגיים כדי שתהווה מוקד משיכה למפגש תרבותי של הורים וילדים.

אני יודעת שזה חלום. אבל לפעמים עולים בי רעיונות יותר מטורפים כמו, לכתוב לנשיא המדינה על המצב הגרוע שבו נמצא חדר ויצמן. על כך שהמקום כבר אינו ממלא את יעודו. ולבקש שיתמוך בהקמת ספריית ילדים שתשא את שם דודו בדרך מכובדת יותר. מחשבה פחות דרסטית היא לבקש מכל אותם אנשים, שתמיד ידעו כיצד לגייס משאבים או תורמים שיתפנו גם לנושא זה.

יהודית וויטהם

שמעה ורשמה - איגנה

3 באוגוסט 1994

18

מס'

כ"ד אב תשנ"ד 1.8.94

סיכום ישיבת המזכירות

מיום 1.8.94

משתתפים: תמר, לן, שלמה, רחל ג, מכאל, רחל א., צביה, דייב ד., נעה.
נעדרים: אורי א., ג'ייסון, שבי, רענן

אישור סיכום הישיבה הקודמת:

הסיכום אושר.

סכום בנינים של חוגי הבית: (בהשתתפות גרשי וצילה)

עד למועד הישיבה התקיימו ארבעה חוגים, ומתוכננים להתקיים עוד שניים. ההערכה היא שבגלל זה של חוגי הבית ישתתפו כ-60 חברים. צוות חוגי הבית העריך שהמהלך עצמו היה טוב, אם כי לא היתה מספיק השתתפות של הצעירים. בנוגע לתכנים של חוגי הבית ניתן לסכם כמה קווים כלליים:
א. המשתתפים בחוגים רצו לדעת שתהיינה תוצאות מעשיות לדיונים, לפחות ברמה הזאת שיתקיים עליהם דיון במזכירות.
ב. הנושא ששימש ככותרת לחוגי הבית: "היציאה לשנת חופש" התגלה כפחות חשוב.
ג. הנושא שבלט ברוב החוגים היה ההתייחסות לנושא הקשר בין עבודה ופרנסה, הגברת מחוייבות החברים לנושא הפרנסה.
ד. עלתה הדרישה לשוב ולדון בנושאי השינוי.

סוכם: להקים צוות היגוי לנושא השינוי שיתחיל לפעול בקרוב בהדרכתו של דייוויד ספלמן (המלווה שלנו מהתק"ם). בצוות ההיגוי יהיו חברים מן המזכירות שהתנדבו בשעתם ללות את תהליך השינוי, וכן חברים המייצגים שכבות גיל ומגזרים שונים. הצוות ילבן את ההצעות אשר תבואנה לדיון בחברה. כמו כן סוכם שחשוב מאד להקפיד על דיווח שוטף ומפורט של עבודת הצוות.

דיון בהצעות מליאת המועצה האזורית בנושא עקורי ברעם:

בישיבת המליאה של המועצה התקיים דיון בהשלכות של החלטות הדרג המדיני להשיב את עקורי ברעם לכפרם. נוסחה טיוטת החלטה והקיבוצים התבקשו לקיים עליה דיון. המזכירות אשרה את הטיוטה. סוכם גם לתמוך בהצעה שהמועצה תקים צוות שיתמחה בנושא קרקעות, למקרים של תביעות עתידיות, ושלא ייפגעו אינטרסים של קיבוצים אחרים כתוצאה מההחלטות בנושא עקורי ברעם.

גיל פרישה מהעבודה:

תקנון העבודה של כפר הנשיא קובע שחברים יתחילו להפחית שעת עבודה בהגיע לגיל 50 (חברות) ו-55 (חברים), ושעה נוספת כעבור חמש שנים. כמו כן נקבע שגיל הפרישה מהעבודה אצלנו הוא 65 לחברות ו-70 לחברים. לאחרונה מתברר שהגיישה שעמדה ביסוד החלטות אלה: שחבר קיבוץ אינו מפסיק לעבוד אף פעם, ולכן מקצרים את יום העבודה שלו בהדרגה, אינה תופשת עוד, וחברים רבים מעוניינים לפרוש מהעבודה, או להרגיש את עצמם חפשיים לעשות עם זמנם כרצונם, בגיל שבו פורשים מהעבודה אנשים בעולם החיצוני.

המזכירות ממליצה, על כן, לבטל את הפחתת השעות ("דרוג גיל"), ולהעמיד את גיל

הזכות לפרישה מהעבודה על 60 לנשים ו-65 לגברים. לגבי אלה הנמצאים בשלבים ביניים (כלומר שכבר הפחיתו שעה או שעתיים), סוכם לא לגזול מהם את השעות האלה. הנושא יובא לאישור האסיפה בקרוב.

סכמה: תמר

כרטיסי ברכה לראש השנה

כרטיסי הברכה המצולמים של כפר הנשיא, שהודפסו לפני כמה שנים אזלו. על מנת לחדש את המלאי יש צורך בהזמנה מאד גדולה ויקרה. אי לכך החלטנו לא לחדש את המלאי השנה, ולבדוק זאת שוב בשנה הבאה (ואולי עם תמונה חדשה).

במרכולית מצוי מבוחר כרטיסי ברכה במחיר מוזל.

שנה טובה
אביבה ותמר

מחלקה לתרבות

מועצה אזורית
הגליל העליון

"איל הקסם"

שיתקיים ביום שישי 5/8/94 בשעה 21:15
באולם דדו בקיבוץ כפר הנשיא.

כניסה 10 ש"ח

086

מלה מוסיקלית ל חליל הקסם

בדיוק ליום מותו ה-200 של מוצרט, שאותו חגגו בהתלהבות בכל אתר, בא גם לנו רעיון של ביום 'מיוחד'.

'מיוחד', על כך תדונו לאחר ההצגה וההקדמה הזו בעצמכם! בשבילנו על כל פנים היו תכנון ובצוע דרך רבת מכשולים, כאמור, דרך 'מיוחדת'! כאשר מרקוס דורנר, מנהל 'תיאטרון הבובות' הודיע לי לפני כשנתיים על כוונתו לביים אופרה נוספת של מוצרט, ידענו שנינו, כי 'חליל הקסם' ידרוש טפול שונה לחלוטין הן בביום והן בבצוע המוסיקאלי לעומת "בסטין ובסטיאן", כלומר טפול 'מיוחד'.

כך היה עלינו לראשונה לבחור, איזה דיאלוגים ואיזו אריות או קטעי מוסיקה חשובים לשם הבנת העלילה, כי ברור היה לנו, כי לשם ביום הצגת בובות קיצור האופרה יהיה בלתי נמנע.

הצעד הבא היה הברור העקרוני, עם איזה מבצעים נוכל להשמיע את המוסיקה של מוצרט. בתחילה חשבנו לשמור על המקור ככל האפשר, הוה אומר להשמיע שירה ולווי live. אך כאשר נודע לנו גודל הבמה, נתברר, כי התזמורת לא תוכל להיות בגדלה של תזמורת סמפונית (ואם רק בגלל המקום הצר). תכננו עבוד הפרטיטורה להרכב מצומצם, אך היה עלינו לותר גם על זה מ אחר שנתברר, כי 'ההרכב המצומצם' לא יוכל לעלות על שני מוסיקאים.

לכל המאוחר ברגע זה החלטנו על נוסח מוסיקאלי שונה לחלוטין מן המקור. היות ואפשרויות ההפקה החדשניות ידועות לי למדי, הסכמנו על תערובת של כלים טבעיים וקולות אלקטרוניים! כך יכולנו בעזרת האפשרויות הרבות של הסינתסיסר עוד להדגיש את ה'מיוחד' בהפקה שלנו!

אפשרויות הפקת הצלילים נהיו גמישות יותר, הרגלי ההאזנה השתנו מאז 200 שנה! כך מנסים אנחנו להדגיש את אופין של דמויות האופרה בעזרת המוסיקה ולהגיש למאזין אחדות של תמונה וצליל!

על כן צרפנו לדמויות מסוימות ככל האפשר כלי נגינה מסויים:

- לקולותיהם הזכים של הנערים את הצ'מבלו,
- ל'איש הטבע' פפגנו את כלי הטבע: הפסנתר
- לטמינו, שהוא ממוצא אציל, קולות שמימיים.
- המיוחד במינו הוא, שלמלכת הלילה, התגלמות האוילות, אסור לשיר. עליה להכריז את בשורתה בדיבור, מלווה על ידי התזמורת.

כבר בפתיחה מצביעים על חשיבותם של כלי הקסם - החליל והפעמונים - וכן

מציגים לאלה, אשר לא קראו הקדמה זו, את ההבדל לגירסה המקורית.

האם אפשר להציג 200 שנה אחרי הצגת הבכורה נוסח 'מיוחד' ומוצלח במיוחד?

ספור אגדה

מערכה ראשונה

תמונה ראשונה נוף בממלכת מלכת הלילה

הנסיך טמינו מתרוצץ בשממה של ממלכת מלכת הלילה ונרדף על ידי נחש אימים. שלוש גבירות, משרתיה של מלכת הלילה, מצילות את הנסיך המתעלף לפי בפני היצור המאיים ומנצחות אותו. כאשר מתעורר טמינו מן העלפון, נפגש הוא ראשית עם פפגנו, המזמר בשמחה, והוא מניח בטעות, כי הוא זה, אשר הרג את הנחש. פפגנו, שנהנה מן המחמאה הבלתי צודקת, אינו מתקן את הטעות ונענש על כך מיד הגבירות החוזרות למקום. הוא נהיה אילם. לטמינו הן מוסרות את תמונתה של פמינה, שנשדדה מבית אימה, מלכת הלילה, על ידי סרסטרו. הוא מתאהב מיד בפמינה ומקבל בשמחה על עצמו את בקשת אמה לשחרר אותה. על פפגנו, שלשונו חזרה אליו, ללוות אותו. לשם הגנתם מקבלים שניהם מתנות בעלות קסם: טמינו מקבל חליל ופפגנו - פעמונים.

תמונה שניה מבצרו של סרסטרו - מקום מעצרה של פמינה

פמינה נמצאת במעצר במבצרו של סרסטרו ונתונה להטרדותיו של מונוסטטוס הכושי, משרתו של סרסטרו. תוך מאמצים רבים מצליחה היא להתגונן בפני המשתולל. פפגנו, המופיע לפתע, מתנגש במונוסטטוס ושניהם נבהלים מן המראה המוזר של השני. מונוסטטוס מאד נבהל בפני לבוש הנוצות של פפגנו וממהר להמלט מן המקום. פמינה, אשר מזהה את פפגנו כמצילה מן השבי, מחליטה לברוח אתו, אך מונוסטטוס החוזר מצליח למנוע זאת.

תמונה שלישית מבצרו של סרסטרו השער

בינתיים מחכה טמינו לפני המבצר. הנערים, שנתמנו על ידי הגברות לעזור לו, מדריכים אותו. נגינת החליל פותחת את החומות ומאפשרות את כניסתו של סרסטרו אל תוך ממלכתו של סרסטרו. התפאורה משתנה ומופיע סרסטרו. פמינה, אשר שבויה בידי מונוסטטוס, נופלת לפני רגליו ומבקשת רחמים. למען כוחה של האהבה סולח סרסטרו לפמינה ומעניש את מונוסטטוס הנקמן. שני הנאהבים, פמינה וטמינו, חייבים עתה לעמוד במבחנים של סרסטרו כדי להוכיח, שאהבתם בעלת קיימא לא רק בעת שמחה אלא גם בשעת צרה.

כניסה למקדש המבחינים

תמונה ראשונה

עתה מתחילות הבחינות של סרסטרו החכם. טמינו ופפגנו, שאף הוא רוצה לעמוד במבחנים, כדי לשאת את פפגנה, שהובטחה לו, חוייבו לשמור על שתיקה מוחלטת, אך פפגנו לא יכול לשמור על פיו ומפטפט ככל העולה על נפשו. מופיעה פפגנה בדמות אישה זקנה מאד. כאשר היא אומרת לו, שאהובה הוא פפגנו, טוען הוא, שאינו מכיר אותו. הזקנה נעלמת. הנערים, אשר מופיעים עתה, מביאים לידידים מאכל ומשתה ומזהירים אותם מחדש לשמור על שתיקה. שוב מתעלס פפגנו מזה ומתנפל על המאכלים. והנה באה פמינה ורואה בשמחה רבה את טמינו שלה, אך הוא, בזכרו את הצו של סרסטרו, נשאר אילם. פמינה, בדכאונה מתאבלת על אהובה האבוד למראית עין. כשאר זה רואה את סבלה, נקרע כמעט לבו, אך עוד לפני שהוא יכול לגעת בה, נעלמים השנים ופפגנו נשאר בדד. רועד מפחד, שומע הוא קול המאשים אותו בקלות דעת, אך למרות שלא עמד בכל מבחן, מובטח לו מלוי בקשה אחת. הוא מבקש לעצמו אשה. שוב מופיעה פפגנה בדמות אישה זקנה. מאחר ולא נועדה לו אשה אחרת, מסתפק הוא בה. כאשר הוא מבטיח לה לשמור לה אמונים, הופכת היא לנערה צעירה. פפגנו רוצה לחבק אותה בשמחתו הרבה, אך היא נעלמת. מרוב יאוש רוצה הוא לסיים את חייו, אך ברגע האחרון מזכיר לו קול את פעמון הקסם. הוא מנגן עליו ופפגנה חוזרת.

תמונה שניה מבצרו של סרסטרו חדרה של פמינה

מונוסטטוס מנסה לנשק את פמינה הישנה. ברגע האחרון הוא מופרע במעלליו על ידי הופעת מלכת הלילה. פמינה, שטרם הבינה את מעשיה ההרסניים של אמה, הנקמנית, נדרשת על ידה לרצוח את סרסטרו. המלכה נעלמת ופמינה העצובה עד מות, נשארת לבדה. מונוסטטוס רוצה לנצל את הרגע ומציע לפמינה את עזרתו, אולם סרסטרו, המופיע ברגע זה, מגן על פמינה חסרת המגן, כי הוא בז לנקמה. בקנאתו בסרסטרו, המפנה את חסרו לפמינה, מחליט מונוסטטוס לשרת את מלכת הלילה.

תמונה שלישית מקדש המבחינים

על פמינה וטמינו לסיים יחדיו את מבחניהם האחרונים. בבטחם אחד על השני ועל כוח האהבה הולכים שניהם דרך כוחות ההרס של יסודות העולם ישר אל תוך הצהלה המסובבת אותם על סף אושרם בעתיד.

תמונה רביעית מבצרו של סרסטרו

מלכת הלילה, שלוש הגברות ובוגד מונוסטטוס טרם ותרו על נקמתם ורוצים בסתר

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * All the newspapers were full of pictures and stories about the 'plane with the royal insignia that passed (like a meteor?) in our skies this week, and was welcomed by an escort of the Israeli Air Force. Hard to believe how quickly images can change if the media really work at it....
- * We have all sorts of interesting guests these days. I think I told you about the group of archeologists, who have now arrived. And this week-end we are hosting the "Windsbach Puppet Theatre" troupe - from Bavaria, Germany, who in return will perform for us tonight. I had a couple of them round for tea last night, and in my "gehackte" German and their equally "gehackte" English we managed to have a very interesting hour or two. One of their first questions was "What is actually the difference between a Jew and an Israeli?" a question some of us would perhaps find difficult to answer. When I asked them if they considered themselves Christians, I got a rather hesitant "yes".
- * In any case, their performance tonight is definitely NOT for children (who are getting a half-hour taste this afternoon). It lasts for two hours, with "live" singers and a simultaneous translation (into English I believe). SO, it really should be worth making an effort to see. The troupe has travelled all over the world, and has in fact come to Israel in order to take part in the International Festival of Puppet-Theatres in Jerusalem.
- * After 40 years our children's houses have had M'zuzes put up on their doors - I suspect under the influence of the "outside" children we look after now. Better late than never!
- * Two young Israeli families have come to live with us for a year or two - one of them is the manager of the Arkia airfield, and the other an Army man. Both have children, who will be integrated in our children's houses.
- * Welcome to Sher (ne Jackson) here with her family on 'home-leave'. And also to all our Israeli sons and daughters, currently visiting.
- * Congratulations to Dalia Bouskill, who has completed her studies and is now a qualified nurse.
- * We are told that the kibbutz is not printing local Rosh Hashana cards this year, but the cards available in the 'super' are being sold at cost-price. Another month to Christmas - sorry, Rosh Hashana!

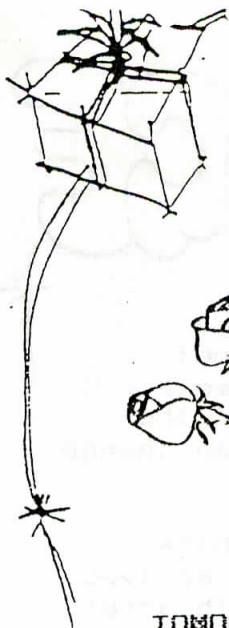
Shabbat Shalom,

I N G E

JAHREZEIT

1 Elul (1988) - Bernie Marks

MAZAL TOV

TAMARRAW - at 14.00

HAPPY BIRTHDAY

7.8.94. Odelia Farchi
(Waterman granddaughter)

8.8. Ma'or Freedman
Nadav Edelstein

9.8. Inbal Pearlson

10.8. Carol Sherak
Nachman Katz
Shani Honig
(Levi granddaughter)

11.8. Sheila Ben-Yehuda
Sharon Ben-Yehuda
Michal Hammershlag
Beat Zuber

12.8. Natan Ben-Avi
Colin Primost
Tamar Ya'acov
Ed Talberg
Danny Friedlander

13.8. Elana Waller
Gila Doari
Tootsy Amar

in the Moadon, a Mazel-Tov for Ossy Edelstein, who is celebrating his ***** 75th ***** birthday. All are invited.

HAPPY ANNIVERSARY

7.8. Chiby & Ido Sela
10.8. Betty & Yitzchak Eder
Ilana & Raffi Frank
11.8. Zivia & Graig Brodie
Varda & Yanun Bror
12.8. Adina & Shaul Easton


~~~~~  
@ A BABY GIRL WAS BORN @@  
@ MAZAL TOV @@  
@ @@  
@ TO THE PARENTS: GABBY & RA'ANAN @@  
@ GRANDPARENTS: REN EE, JOHANNA, ISAAK & JANE @@  
@ GREATGRANDMA: CLAIR NEY @@  
@ AND ALL THE FAMILY @@  
~~~~~